

Sabbattens herre

***Nøglevers: "For Menneskesønnen er herre over sabbatten."
Matthæus 12,8***

***Udvalgt skriftsted
Matthæus 12:1-8***

I det fjerde bud, som Gud gav til Israel gennem Moses, står der: "Husk sabbatsdagen ved at holde den hellig. ... På den må du ikke udføre noget arbejde." (2. Mosebog 20,8-11). Det hebraiske ord "sabbat" betyder "at hvile". De ti bud var grundlaget for lovpagten, som var obligatorisk for alle jøder.

Men under Jesu virke var mange religiøse ledere blevet formalistiske og tilføjede ulogiske, menneskeskabte begrænsninger til de bud, som Gud havde givet, i stedet for at undervise i den virkelige betydning og principperne for hver af Guds instruktioner. Jesus irettesatte dette, og med henvisning til de religiøse ledere sagde : "De binder

tunge, besværlige byrder og lægger dem på andre menneskers skuldre." Matthæus 23:1-4

Et eksempel på dette er beskrevet i vores lektion, da farisæerne anklagede Herrens disciple, som, da de gik gennem en hvedemark på sabbatten, havde gnedet nogle korn i deres hænder og spist dem, fordi de var sultne (Matthæus 12:1). Farisæerne opfattede det som en overtrædelse af sabbatten. Jesus erklærede, at de ikke havde overtrådt sabbatsbuddet og sagde: "Sabbatten er skabt for mennesket, ikke mennesket for sabbatten." (Markus 2:27). Derefter citerede han, hvad David havde gjort. I en nødsituation havde David til sig selv og sine mænd bedt om nogle af de skuebrød, som var blevet fjernet på sabbatten fra bordet i tabernaklet, og som kun jødiske præster havde lov til at spise. De var ikke skyldige over for Gud. Matthæus 12,3.4; 1. Samuelsbog 21,1-6; 3. Mosebog 24,5-9

Jesus hævdede derefter over for farisæerne sin autoritet til at fortolke loven og sagde, at en "større end templet er her." (Matthæus 12:6). Som sin enbårne søn var Jesus Guds talerør og derfor den rette lærer til at fremlægge lovens virkelige betydning for jøderne, herunder betydningen af og principperne

for sabbatten. (Joh 12:49,50; 14:10; 17:8). Vor Herre påpegede: "Hvis I havde vidst, hvad dette betyder: Jeg vil være barmhjertig og ikke ofre, ville I ikke have fordømt den skyldfrie." (Matthæus 12,7; Hoseas 6,6). Med andre ord, hvis farisæerne havde lagt mærke til dette, ville deres tanker have været mere barmhjertige, i overensstemmelse med Guds principper, og det ville have forhindret dem i at fordømme hans disciple, som ikke var skyldige i nogen overtrædelse af sabbatsdagsbudet.

Mange af Jesu mirakuløse helbredelser under hans jordiske virke blev udført på sabbatsdagen. (Markus 1:21-27; 3:1-6; Lukas 13:10-17; 14:1-6; Johannes 5:1-17; 9:1-16). Dette var et forvarsel om det helbredelsesarbejde, som han vil udføre for menneskeheden under den store sabbat, den messianske tidsalder. Esajas 35:5,6,10

En personlig lære, vi kan drage af denne beretning, er denne: At være kritisk eller fejlfindende indikerer en mangel på barmhjertighed, en mangel på kærlighed. Har vi kærlighedens ånd, som "ikke tænker ondt", ikke er mistænksom over for det onde, ikke leder efter fejl hos andre og ikke tillægger dem onde motiver? (1. Korintherbrev 13:5). Nogen har engang klogt bemærket: "Fejlene er mange, hvor

kærligheden er lille." Paulus skrev: "Kærlighed er opfyldelsen af loven." (Romerne 13:8,10). Kærlighed viser sig ved, at vi er barmhjertige over for venner, brødre, mennesker og endda over for vores fjender. Lad os lytte til denne vigtige lektie fra vores Herre Jesus og bestræbe os på at anvende den dagligt i vores liv.